Č. 10.927.

Policajné právo trestné. — Pokračovanie pred nss-om (Slovensko): I. * Poškodený, vystúpivši v zastúpení žaloby pre policajný priestupok, stihateľný z úradnej povinnosti, je vo smysle §§ 17 a 31 uher. polic. trest. poriadku legitimovaný sťažovať si k nss do výmeru, ktorým bolo trestné policajné pokračovanie zastavené podľa § 151 č. 2 uhor. pol. trest. poriadku. — II. Premlčanie trestného pokračovania policajného nastane vždy, jestli opatrenie alebo usnesenie pol. trest. súdu proti pachateľovi nebolo vydané v dobe zákonom požiadovanej, bez ohľadu na to, že prečo k vydaniu takéhoto usnesenia alebo opatrenia nedošlo.

(Nález zo dňa 12. decembra 1933 č. 21.170.)

Vec: Ján T. v M. proti zemskému úradu v Bratislave o premlčaní policajného prestupku.

Výrok: Sťažnosť sa zamieta pre bezdôvodnosť.

Dôvody: Okr. úrad v Želiezovciach výmerom zo dňa 12. marca 1930 v priestupkovej záležitosti proti obvinenému Jonášovi T. pre zdravotnepolicajný priestupok vedené trestné pokračovanie v smyslu § 151 uh. pol. trest. poriadku zastavil z týchto dôvodov: V predmetnej záležitosti vyše 6 mesiacov, t. j. v dobe od 12. apríla 1929 do 12. marca 1930, neboly žiadne kroky prevedené, následkom čoho sa priestupok premlčal.

Napadnutým rozhodnutím žal. úrad so zamietnutím odvolania sťľovho čo poškodeného potvrdil zmienený výrok okr. úradu preto, že je zistené, že premlčanie trestnosti dľa § 31 zák. čl. XL 1879 skutočne nastalo, kedže v dobe od 4. máje 1929 do vynesenia výroku, t. j. 12. marca 1930, žiadne opatrenie, smerujúce proti osobe obvineného, učinené nebolo. Ďalej vyslovil žal. úrad v napadnutom rozhodnutí, že sť-ľ so svojim súkromým nárokom ohľadom odškodného odkazuje sa na porad práva civilného.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto:

I. Nss musel sa predovšetkým z povinnosti úradnej zabývať otázkou, zda sť-ľ — ako poškodený — je v danom prípade legitimovaný podať sťažnosť k nss do napadnutého rozhodnutia, ktorým žal. úrad v ceste inštančnej potvrdil výmer okr. úradu, ktorým bolo trestné policajné pokračovani zastavené podľa § 151 č. 2 uh. pol. trest. poriadku z dôvodu, že nastalo premlčanie policajného priestupku. Túto otázku zodpovedal súd kladne.

Nss vyslovil a odôvodnil v nál. Boh. A 7913/29 právný názor, že poškodený je vo smysle §§ 17 a 31 uh. pol. trest. poriadku (nar. býv. uh. min. vnútra a sprav. č. 65.000/1909 R. T. č. 136/1909), vystúpil-li v zastúpení žaloby pre policajný priestupok z úradnej povinnosti stihateľný, legitimovaný sťažovať si k nss do oslobodujúceho rozsudku. Na základe úvah, ktoré v cit. náleze viedly nss k tomuto právnému názoru, dospel nss teraz k ďalšiemu právnému názoru, že totiž poškodený, vystúpivší v zastúpení žaloby pre policajný preistupok, stihateľný z úradnej povinnosti, je legitimovaný sťažovať si k nss tiež do výmeru, ktorým bolo trestné policajné pokračovanie zastavené podľa § 151 č. 2 uh. pol.

trest. poriadku, — uváživši, že uh. pol. trestný poriadok, ako je patrné z jeho ustanovení obsažených v § 17, § 31 odst. 1, § 32, § 176 III č. 2, § 167 odst. 2. a § 182, poskytuje poškodenému, vystúpivšiemu v zastúpení žaloby pre policajný priestupok, stihateľný z úradnej povinnosti, tiež právo podať rekurs do výmeru, ktorým bolo policajné trestné pokračovanie podľa § 151 č. 2 poriadku zastavené.

V danom prípadě není sporné, že sť-ľ vystúpil ako poškodený v zastúpení žaloby pre policajný priestupok, stihateľný z úradnej povinnosti. Ale vtedy je dlžné priznať sť-ľovi legitimáciu k podaniu sťažnosti k nss do napadnutého rozhodnutia, ktorým bol potvrdený výmer okr. úradu vydaný podľa § 151 č. 2 uh. pol. trest. poriadku a týkajúci sa zastavenia pokračovania z dôvodu, že nastalo premlčanie priestupku.

II. Pokiaľ sťažnosť vytýká, že to zistenie žal. úradu, na ktorom spočíva napadnuté rozhodnutie, že totiž v dobe od 12. aprila 1929 do vynesenia rozhodnutia úradu prvej stolice, t. j. do 12. marca 1930, nebolo učinené žiadne opatrenie smerujúce proti osobe obvineného, odporuje skutočnosti a nezodpovedá pravde preto, lebo v tejto priestupkovej veci sa pojednávalo ešte i 4. mája 1929, na ktorom pojednávání bolo prevedené i dokazovanie, uznal nss túto namietku sťažnosti ako obsahu napadnutého rozhodnutia odporujúcu bezdôvodnou, poneváč — ako je to patrné z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia — žal. úrad v tomže uvádza, že premlčanie podľa § 31 zák. čl. XL:1879 skutočne nastalo, preto, že v dobe od 4. mája 1929 — a tedy nie od 12. apríla 1929, ako to sťažnosť mylne uvádza — do vynesenia výroku, t. j. do 12. marca 1930, nebolo učinené žiadne opatrenie, smerujúce proti osobě obvineného.

III. Sťažnosť dalej vytýka, že napadnuté rozhodnutie odporuje zákonu preto, poneváč bolo vydané mylným výkladem § 31 zák. čl. XL: 1879, podľa ktorého ustanovenia premlčuje sa možnosť zahájiť trestné pokračovanie pre premlčanie — pokiaľ zvláštny zákon ináč neustanovuje — v 6 mesiacoch, vymeraný trest ale v jednom roku, čo vraj znamená toľko, že možné je trestné pokračovanie zahájiť behom 6 mesiacov počítajúc od spáchania trestného činu, a neznamená toľko, ako to má žal. úrad na mysli, totiž, by sa premlčalo už po spáchaní trestného činu behom 6 mesiacov zahájené trestné pokračovanie v dalšom behu tohoto pokračovania behom 6 mesiacov; kedže tedy v danom prípade bolo zahájené trestné pokračovanie proti obžalovanému behom 6 mesiacov počítajúc od spachania trestného činu, preto vraj neprávom zastavil žal. úrad v postupe inštančnom dalšie pokračovanie v smysle § 31 cit. zák. čl. XL:1879 pre premlčanie z dôvodu, že v behu už zahájeného pokračovania nebol učinený behom 6 mesiacov proti obžalovanému žiadny zákrok.

Túto námietku sťažnosti uznal však nss bezdôvodnou preto, lebo vyslovil už v nál. Boh. A 5004/25 a 6503/27 právny názor, na ktorom trvá i v danom prípade, že totiž premlčacia lehota § 31 zák. čl. XL:1879 platí nie len pre zahájenie trestného pokračovania, ale i na dalšie jeho fáze.

IV. V dalšej námietke vytýka sťažnosť napadnutému rozhodnutiu nezákonnosť preto, že žal. úrad neprávom potvrdil napadnutým rozhod-

nutím ten výrok okr. úradu, že totiž nutné bolo v danej priestupkovej veci zavedené trestné pokračovanie pre premlčanie zastaviť preto, že v dobe 6 mesiacov nebolo účinené žiadne opatrenie smerujúce proti osobe obžalovaného — lebo že vraj žal. úrad prehliednul, že okolnosť, ktorá zapríčinila, že úrad prvej stolice v danej priestupkovej veci v dobe 6 mesiacov neučinil žiadneho zmieneného opatrenia, bola zapríčinená samým okr. úradom, t. j. s jeho opomenutím, a že vraj na okolnosť, ktorú vyvolal sám úrad so svojim opomenutím, nie je možné se dovolávať pri rozhodovaní o otázke tej, zda zahájené trestné pokračovanie bolo premlčané či nie. Pri tom vytýka sťažnosť, že napadnuté rozhodnutie spočíva i na pokračovaní podstatne vadnom, ktorú vadu spatruje v tom, že žal. úrad pominul bez uvedenia dôvodov výsluch svedkov, ktorých výsluch sť-ľ žiadal už vo svojom odvolaní k dokazaniu tej okolnosti, že úrad prvej stolice s opomenutím svojej povinnosti neučinil žiadneho zákonom vyžadovaného opatrenia v dobe 6 mesiacov, bárs bol viackrat urgovaný, aby vyniesol vo veci meritorne rozhodnutie, ktorým urgenciam nevyhovel.

Avšak i tieto námietky sťažnosti uznal nss bezdôvodnými.

Dľa § 31 zák. čl. XL:1879 premlčuje sa možnosť zahájiť trestné pokračovanie pre priestupok, pokiaľ zvláštny zákon ináč neustanovuje, v 6 mesiacoch. Dľa § 108 zák. čl. V:1878 (uh. trest. zákon), ktorý má sa v smysle § 12 zák. čl. XL:1879 použiť i u priestupkov, prerušuje sa premlčanie usnesením alebo opatrením súdu, ktoré smeruje pre spáchaný priestupok proti pachateľovi, ale premlčanie počíná dňom tohoto usnesenia lebo opatrenia znova.

Z týchto zákonných ustanovení plynie tedy, že prerušenie premlčania nastane len usnesením alebo opatrením príslušného trestného súdu, resp. trestného policajného súdu, a že tedy premlčanie trestného pokračovania nastane vždy, jestli súdne usnesenie alebo opatrenie, smerujúce proti pachateľovi, nebolo v dobe zákonom vyžadovanej vydané, a to bez ohľadu na to, že prečo k vydaniu takéhoto usnesenia alebo opatrenia nedošlo, zejmena, zda zapríčinil to sám úrad v priestupkovej veci pokračujúci svojim opomenutím alebo z inej príčiny, alebo zda to zapríčinily samé na trestnej veci zúčastnené strany, alebo akákoľvek iná okolnosť.

Vtedy ale je bezdôvodná svrchu zmienená námietka nezákonnosti napadnutého rozhodnutia i svrchu uvedená námietka vadnosti pokračovania, že totiž žal. úrad pominul vypočuť v odvolaní sť-ľovom uvedených svedkov k dokázaniu toho, že okolnosť, ktorá slúžila za podklad zastavenia trestného pokračovania, v danom sporu nastala následkom opomenutia úradu samého, lebo ako to bolo už vyše uvedené, je nerozhodné, z akých príčin oná okolnosť nastala a zda vyvolal tú sám vo veci pokračujúci úrad tým, že opomenul vydať v zákonom stanovenej lehote usnesenie alebo opatrenie smerujúce proti pachateľovi.

Č. 10.928.

Zamestnanci verejní. — Administratívné pokračovanie (Slovensko): I. Rozhodnutie zem. úradu jako prvej